

نمونه امضای اعضای هیأت دولت

(از ۱۲۹۹-۱۳۲۰ ه.ش.)

۲

علی کریمیان

۳۳. جم، محمود (مدیر الملک)

سیدضیاءالدین طباطبایی. از دوم بهمن ۱۳۰۰ تا ۲۷ خرداد ۱۳۰۱ و از ۱۶ آبان ۱۳۰۲ تا ۷ شهریور ۱۳۰۳ وزیر مالیه در کابینه سردار سپه. در ۲۹ ۱۳۳۵ نماینده کرمان در دوره اول مجلس سنا و همچنین نماینده کرمان در دوره‌های دوم، سوم، چهارم و پنجم مجلس سنا.

محمود جم فرزند محمدصادق کرمانی (۱۳۴۸-۱۲۶۴ش) در تبریز متولد و در عنفوان جوانی در نزد دکتر کوپن داروساز فرانسوی و طبیب مخصوص ولیعهد (مظفرالدین میرزا) به عنوان مترجم. در سال ۱۲۸۸ به تهران آمده و پس از چند ماه مترجم اداره گمرک و سپس به ریاست گمرک ارتقا یافت و در ضمن به مدت ۸ سال مترجم سفارت فرانسه نیز بوده است. در ۱۲۹۸ ریاست انبار دولتی غله سپس متصدی ارزاق، پیشکاری مالیه و خالصجات تهران. در کابینه میرزااحسن مشیرالدوله (۱۲ تیر ۱۲۹۹) ریاست خزانه‌داری کل. از ۱۰ اسفند ۱۲۹۹ تا ۲۰ اردیبهشت ۱۳۰۰ وزیر امور خارجه و از آن پس تا ۱۴ خرداد ۱۳۰۰ وزیر مالیه در کابینه

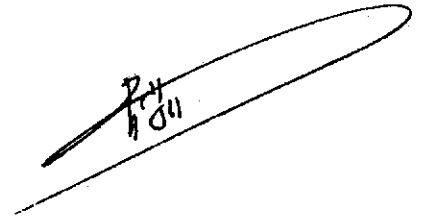
اذر ۱۳۰۴ معاون محمدعلی فروغی ذکاءالملک رئیس‌الوزراء. از ۲۲ خرداد ۱۳۰۵ معاون میرزااحسن مستوفی‌الممالک رئیس‌الوزراء. از شهریور ۱۳۰۵ تا اواخر ۱۳۰۶ والی استان کرمان و از اول دی ۱۳۰۷ وزیر فوائد عامه و تجارت در کابینه مخبر السلطنه. از اول شهریور ۱۳۰۸ به مدت چهار سال والی خراسان. در ۲۶ شهریور ۱۳۱۲ وزیر داخله در کابینه محمدعلی فروغی. از ۱۳ آذر ۱۳۱۴ تا ۳ آبان ۱۳۱۸ رئیس‌الوزراء و از آن پس تا سوم شهریور ۱۳۲۰ وزیر دربار. از اسفند ۱۳۲۰ تا خرداد ۱۳۲۶ سفیر ایران در مصر. از ۲۴ تیر ۱۳۲۶ تا ۱۹ آذر ۱۳۲۶ وزیر جنگ در کابینه احمد قوام. در ۲۹ آذر ۱۳۲۶ وزیر دربار. از مهر ۱۳۲۸ تا تیر ۱۳۲۹ سفیر

علی کریمیان

محمود

۳۴. جهان‌بانی، سرلشکر امان‌الله
(نصرت‌الله میرزا)

امان‌الله [نصرت‌الله میرزا] فرزند میرزا امان‌الله ضیاءالدوله (۱۳۵۳-۱۲۷۲ش) در تهران متولد شد. در ۱۴ دی ۱۳۰۰ تا ۱۲ خرداد ۱۳۰۲ ریاست ارکان حرب، پس از آن برای ادامه تحصیل به اروپا رفت و پس از بازگشت به فرماندهی لشکر شرق منصوب و از ۴ اسفند ۱۳۱۴ رئیس اداره صناعت در کابینه محمود جم. از اول مرداد ۱۳۱۶ از کار برکنار، خلع درجه و زندانی شد. در ۳۰ شهریور ۱۳۲۰ وزیر کشور و از ۱۳ آذر ۱۳۲۰ تا ۱۸ اسفند ۱۳۲۰ وزیر راه در کابینه محمدعلی فروغی. از ۱۰ تیر ۱۳۲۲ فرماندهی سپاه جنوب و بعد از آن بازرس ویژه ارتش و از اول فروردین ۱۳۲۷ به درجه سپهبدی ارتقاء یافت. و در دوره اول مجلس نماینده شیراز، در دوره‌های دوم و سوم نماینده رضائیه (ارومیه) و در دوره‌های چهارم، پنجم و ششم به نمایندگی تبریز در مجلس سنا منصوب شد.

۳۵. حکمت، علی اصغر

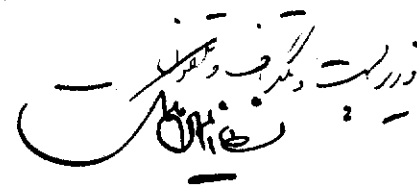
علی اصغر فرزند احمدعلی حشمت‌الملک (۱۳۵۹-۱۲۷۲ش) در شیراز بدنیا آمد. در سال ۱۲۹۷ به خدمت وزارت معارف و در ۱۲۹۹ مدیرکل معارف فارس و سپس رئیس بازرسی وزارت فرهنگ و در سال ۱۳۰۴ به نمایندگی جهرم در مجلس سنا منصوب شد. در سال ۱۳۰۷ مدیرکل اداره فرهنگ. ۱۳۰۹ مأمور مطالعات در

علم و تربیت و قوانین ثبت اسناد در اروپا از طرف وزارت دادگستری. از ۲۶ شهریور ۱۳۱۲ کفیل وزارت معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه و از چهارم اسفند ۱۳۱۳ تا ۱۳ آذر ۱۳۱۴ وزیر معارف در کابینه محمدعلی فروغی و از ۱۳ آذر ۱۳۱۴ تا ۷ اسفند ۱۳۱۷ وزیر معارف و از آن پس تا ۳ آبان ۱۳۱۸ وزیر داخله در کابینه محمود جم. از ۵ آبان ۱۳۱۸ تا ۱۵ اسفند ۱۳۱۸ وزیر داخله در کابینه احمد متین‌دفتری و همچنین با حفظ سمتهای فوق از سال ۱۳۱۴ تا ۱۳۱۷ رئیس دانشگاه تهران در ۳۰ شهریور ۱۳۲۰ وزیر پیشه و هنر در کابینه محمدعلی فروغی و از ۱۳۱۹ به بعد نایب رئیس انجمن فرهنگی ایران و شوروی و رئیس هیئت اعزامی به یونسکو در بهمن ۱۳۲۴ (نوامبر ۱۹۴۵) نیز بود. از سال ۱۳۲۴ تا ۱۳۳۳ رئیس هیئت مدیره انجمن آثار ملی. از ۲۸ بهمن ۱۳۲۱ تا ۲۶ خرداد ۱۳۲۲ وزیر دادگستری در کابینه علی سهیلی. از ۳۰ خرداد ۱۳۲۶ وزیر مشاور در کابینه احمد قوام. از ۲۵ آبان ۱۳۲۷ وزیر امور خارجه و از ۱۶ اسفند ۱۳۲۸ تا ۱۴ فروردین ۱۳۲۹ وزیر مشاور در کابینه محمد ساعدمرآغهای و از سال ۱۳۲۷ تا ۱۳۳۱ نایب رئیس جمعیت شیر و خورشید سرخ ایران. از دی ماه ۱۳۳۲ تا دی ماه ۱۳۳۶ سفیر ایران در هندوستان. از سال ۱۳۳۵ وزیرمختار ایران در بانکوک. در سال ۱۳۳۳ ریاست کنفرانس مستشرقین در هزاره ابن‌سینا. از ۲۳ اردیبهشت ۱۳۳۷ تا ۲۲ خرداد ۱۳۳۸ وزیر امور خارجه در کابینه منوچهر اقبال.

۳۶. حکمت، نظام‌الدین
(مشارالدوله)

نظام‌الدین فرزند حسام‌الدین (۱۳۱۵-۱۲۶۲ش) در تهران متولد شد. وی وزیر

۳۷. حکیمی، ابراهیم (حکیم‌الملک)

ابراهیم فرزند ابوالحسن خان حکیم‌باشی (۱۳۳۸-۱۲۴۹ش) در تبریز متولد شد. وکیل مجلس شورای ملی در دوره‌های اول و چهارم از تهران و دوم، سوم و پنجم از تبریز. در ۲۶ تیر ۱۲۸۸ عضو کمیسیون عالی مشروطه‌خواهان. در ۲۶ تیر ۱۲۸۸ معاون وزیر دربار کابینه مستوفی‌الممالک. از اول مرداد ۱۲۸۹ تا ۶ آبان ۱۲۸۹ وزیر مالیه در کابینه مستوفی‌الممالک. از ۳ مرداد ۱۲۹۰ تا ۲۵ بهمن ۱۲۹۰ وزیر مالیه در کابینه نجفقلی خان صمصام‌السلطنه. از ۱۶ تیر ۱۲۹۲ تا ۲۶ مرداد ۱۲۹۲ وزیر علوم در کابینه میرزا محمدعلی خان علاءالسلطنه. از ۲۳ اسفند ۱۲۹۳ وزیر معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه در کابینه میرزا حسن مشیرالدوله. از ۱۰ اردیبهشت ۱۲۹۴ وزیر معارف اوقاف و صنایع مستظرفه در کابینه عبدالمجید میرزا عین‌الدوله و از ۲۶ مرداد ۱۲۹۴ تا ۲ دی ۱۲۹۴ وزیر معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه در کابینه میرزا حسن مستوفی‌الممالک. از ۱۵ خرداد ۱۲۹۶ تا ۳۰ آبان ۱۲۹۶ وزیر معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه در کابینه میرزا محمدعلی خان علاءالسلطنه. از ۱۰ اردیبهشت ۱۲۹۷ تا ۲۸ خرداد ۱۲۹۷ وزیر معارف و پس از آن تا ۱۶ مرداد ۱۲۹۷ وزیر مالیه

۴۱. داور، علی اکبر

علی اکبر فرزند کلب علی خان (۱۳۱۵-۱۲۶۴ش) در تهران متولد شد. وی پس از برگشت از سویس حزبی بنام «حزب رادیکال» بوجود آورد و روزنامه مرد امروز را منتشر ساخت. در ۱۰ آبان ۱۳۰۰ رئیس کل معارف نماینده دوره چهارم خوار و ورامین و پنجم و ششم لار در مجلس شورای ملی. از ۱۸ بهمن ۱۳۰۵ تا ۲۶ شهریور ۱۳۱۲ وزیر عدلیه در کابینه های حسن مستوفی و مهدقلی هدایت. از ۲۶ شهریور ۱۳۱۲ تا ۲۱ آذر ۱۳۱۵ وزیر مالیه در کابینه های محمدعلی فروغی و محمود جم.

ملک

۴۲. دولت شاهی، محمدعلی (مشکوة الدوله)

محمدعلی فرزند ابراهیم خان (۱۳۱۳-۱۲۶۳ش) در کرمانشاه متولد شد. نماینده کرمانشاه در دوره های ششم، هفتم، هشتم و نهم در مجلس شورای ملی. از ۲۶ شهریور ۱۳۱۲ تا ۲۷ تیر ۱۳۱۳ وزیر پست و تلگراف در کابینه محمدعلی فروغی.

ملک

۴۳. دیبا، یحیی (ناظم الدوله)

یحیی فرزند اسدالله خان (۱۳۱۸-۱۲۶۰ش) در تبریز به دنیا آمد. در ۱۳۰۹ رئیس محاسبات دربار. از ۲۱ دی ۱۳۰۶ تا ۲۶ شهریور ۱۳۱۲ معاون رئیس الوزراء در کابینه مهدقلی هدایت

در کابینه نجفقلی خان بختیاری صمصام السلطنه. رئیس اداره شد وی در ۶ آبان ۱۳۲۰ بازنشسته شد.

وزیر پست و تلگراف

۳۹. خواجوی، تقی (مشیر معظم)

وی از ۵ اسفند ۱۲۹۹ تا ۴ خرداد ۱۳۰۰ وزیر پست و تلگراف در کابینه سیدضیاءالدین طباطبایی. نماینده تون و طبس و فردوس و گلشن در دوره پنجم مجلس شورای ملی. در ۵ آذر ۱۳۱۷ کفیل شهرداری تهران.

تقی

۴۰. دادگر، حسین (عدل الملک)

حسین فرزند عبدالکریم (۱۳۱۴-۱۲۶۵ش) در تهران به دنیا آمد. در سال ۱۲۸۶ به استخدام وزارت عدلیه درآمد. در ۸ شهریور ۱۲۹۵ معاون وزیر داخله در اواخر ۱۲۹۹ کفیل وزارت داخله در کابینه سیدضیاءالدین طباطبایی. در ۵ آبان ۱۳۰۲ معاون رئیس الوزراء. در ۱۵ آذر ۱۳۰۴ نایب رئیس مجلس مؤسسان. از ۲۹ آذر ۱۳۰۴ تا ۱۱ تیر ۱۳۰۵ وزیر داخله. در کابینه فروغی. از ۱۴ مهر ۱۳۰۷ رئیس مجلس شورای ملی در دوره های هفتم، هشتم و نهم. نماینده بابل در دوره های سوم، چهارم، پنجم، ششم، هفتم و هشتم. نماینده تهران در دوره های نهم و دهم. نماینده ساری در دوره اول، دوم و سوم در مجلس سنا.

رئیس مجلس شورای ملی

۱۲ تیر ۱۲۹۹ تا ۵ آبان ۱۲۹۹ وزیر علوم و اوقاف و صنایع مستظرفه در کابینه میرزا حسن مشیرالدوله. از ۳ بهمن ۱۳۰۰ تا اردیبهشت ۱۳۰۱ وزیر امور خارجه در کابینه میرزا حسن خان مشیرالدوله. از ۲۴ خرداد ۱۳۰۲ تا ۳ آبان ۱۳۰۲ وزیر عدلیه در کابینه میرزا حسن خان مشیرالدوله. از آن پس حکیمی تا سال ۱۳۲۱ در کابینه ها شرکت نداشت. از ۱۸ مرداد ۱۳۲۱ تا ۲۴ بهمن ۱۳۲۱ وزیر مشاور در کابینه احمد قوام. از ۲۳ اردیبهشت ۱۳۲۴ تا ۱۴ خرداد ۱۳۲۴ نخست وزیر و وزیر کشور. از ۱۳ آبان ۱۳۲۴ تا ۱۸ بهمن ۱۳۲۴ نخست وزیر. از ۶ دی ۱۳۲۶ تا ۱۸ خرداد ۱۳۲۷ نخست وزیر. از ۱۲ آبان ۱۳۲۸ به مدت یکسال وزیر دربار. نماینده تهران در دوره های اول و دوم مجلس سنا و از ۱۸ بهمن ۱۳۲۸ تا ۲۷ اسفند ۱۳۳۲ ریاست مجلس سنا و از ۲۸ فروردین ۱۳۳۳ تا فروردین ۱۳۳۴ ریاست مجلس سنا.

وزیر مشاور

احمد قوام

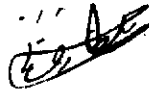
۳۸. خدایاری، سرلشکر خدایار

در (۱۳۲۹-۱۲۵۰ش) در تهران به دنیا آمد در دوران جوانی با درجه افسری در شهرهای تهران، تبریز و مشهد زیر نظر افسران روسی انجام وظیفه کرد. در سال ۱۲۹۸ با درجه سرتیپی معاون آتریاد تهران و در اثر اختلاف با استاروسلسکی افسر قزاقخانه از خدمت استعفاء و در شهریار به زراعت پرداخت. پس از کودتای ۱۲۹۹ از طرف سردار سپه به ارتش دعوت و به او درجه امیرلشکری اعطاء شد. در ۵ بهمن ۱۳۰۰ رئیس اداره کل غله و نان و اداره کل خالصجات و از ۵ آبان ۱۳۰۲ تا ۷ شهریور ۱۳۰۳ وزیر پست و تلگراف در کابینه سردار سپه و بعد از آن فرماندار قزوین شد. پس از تصویب نظام اجباری که بعدها به نظام وظیفه تغییر نام یافت دومین

مخبر السلطنه. از ۱۳ آذر ۱۳۱۴ ش معاون
رئیس الوزراء در کابینه محمود جم.

۴۵. رخشانی، حسین
از ۱۸ اسفند ۱۳۱۶ تا ۲۰ آبان ۱۳۱۸ رئیس
اداره کل فلاحت در کابینه محمود جم.

رئیس کل فلاحت

معاون رئیس وزراء
مصادره
رئیس وزراء

۴۴. رام، مصطفی قلی
(انتخاب الملك)

مصطفی قلی فرزند علی اکبر میرینج
(۱۲۶۰-۱۲۷۳ ش) در مشهد به دنیا آمد. وی
پس از فراغت از تحصیل به استخدام مالیه
خراسان درآمد. سپس رئیس اداره کارگزینی،
پیشکار مالیه چندی بعد رئیس دایره کارگزینی و
کاربرداری مالیه شد و مدتی رئیس گمرکات و
شرکتهای استان آذربایجان شرقی و غربی،
رئیس شرکت سهامی کل ساختمان ایران، رئیس
بنگاه کل انحصارات دخانیات، معاون وزارت
دارایی، سرپرست املاک پهلوی. در کابینه دوم
محمدعلی فروغی از ۲۶ شهریور ۱۳۱۲ رئیس
کل آمار و ثبت احوال. از ۱۸ آذر ۱۳۱۸ تا ۹ تیر
۱۳۱۹ رئیس اداره کل کشاورزی در کابینه دکتر
احمد متین دفتری. از آن پس تا ۵ شهریور ۱۳۲۰
رئیس کل کشاورزی در کابینه علی منصور. از ۵
شهریور تا ۲۵ شهریور ۱۳۲۰ رئیس اداره
کشاورزی در کابینه محمدعلی فروغی. در ۲ مهر
۱۳۲۰ شهردار تهران، استاندار خراسان،
استاندار فارس. نماینده اهواز در دوره‌های دوم،
سوم، چهارم، و نماینده تهران در دوره‌های پنجم و
ششم مجلس سنا.

۴۶. رضوی، سید محمد

وی در (۱۳۱۷-۱۲۶۷ ش) در شیراز به دنیا
آمد. در ابتدا استخدام در وزارت مالیه درآمد. از
۱۲۹۹ تا ۱۳۰۰ مأمور مالیات در اصفهان. در
۱۳۰۹ به وزارت عدلیه منتقل و از ۱۳۱۰ تا ۱۳۱۱
مدیر کل ثبت اصفهان. نماینده دوره سوم شیراز
در مجلس شورای ملی. در ۱۵ مرداد ۱۳۱۲
کفیل وزارت معارف در کابینه مهدیقلی هدایت.
در ۱۵ مهر ۱۳۱۲ معاون وزیر پست و تلگراف
(زمان تصدی محمدعلی دولتشاهی)

۴۷. رهنما، زین العابدین

زین العابدین فرزند شیخ العراقین
(۱۳۶۸-۱۲۷۳ ش) در عراق بدنیا آمد. مدیر و
سردبیر روزنامه ایران، مجله رهنما و روزنامه
رهنما. در ۱۶ آذر ۱۳۰۵ معاونت وزارت فوائد
عامه و تجارت. از ۱۷ خرداد ۱۳۰۶ تا ۱۷ دی
۱۳۰۶ معاون مهدیقلی هدایت مخبر السلطنه
رئیس الوزراء. نماینده ری در دوره‌های هشتم و

۱۴/۱۳/۱۳

نهم مجلس شورای ملی. در خرداد ۱۳۱۴ متهم به
دسیسه علیه رژیم پهلوی و تبعید به عراق. از ۱۱
فروردین ۱۳۲۲ معاون علی سهیلی
رئیس الوزراء. از مرداد ۱۳۲۳ تا شهریور ۱۳۲۴
وزیرمختار ایران در حکومت موقت فرانسه واقع
در الجزیره. وزیرمختار ایران در لبنان از مرداد
۱۳۲۵ تا ۱۳۲۸.

وزیر مختار

۳۱

۴۸. زرین کفش، علی اصغر

علی اصغر فرزند بیروزمان کردستانی
(۱۳۴۸-۱۲۶۴ ش) در تهران متولد شد. پس از
فارغ التحصیل شدن از مدرسه علوم سیاسی به
عنوان بازرس به استخدام وزارت عدلیه سپس به
وزارت امور خارجه منتقل و پس از دو سال
استعفاء کرد. در ۱۵ مهر ۱۲۹۸ به همکاری با
سیدضیاء در انتشار روزنامه شرق اشتغال
داشت. مدتی بعد مجدداً به استخدام وزارت
امور خارجه درآمد و به ترتیب به سمت مترجمی
اول دارالترجمه، معاونت اداره عثمانی، معاونت
اداره دوم انگلیس، نایب اول سفارت ایران در
واشنگتن، رئیس کابینه وزارت امور خارجه
درآمد. در ۱۳۰۵ به دعوت علی اکبر داور به
وزارت عدلیه منتقل و به ریاست اداره دوم
استیناف تهران و پس از آن ریاست دیوان عالی
جزای عمال دولت، مدیر کل، معاونت اداری با
حفظ سمت رئیس محکمه ازدواج، کفیل و
معاون اول دیوان عالی کشور. از ۱۹ تیر ۱۳۱۱ به
مدت یک سال به معاونت وزارت داخله در زمان
تصدی علی منصور. از ۲۹ فروردین ۱۳۱۲
وزارت داخله در کابینه مهدیقلی هدایت
مخبر السلطنه. در این سال به عنوان کمیسر عالی
نفت به مدت شش ماه به انگلیس رفت. در ۲۴
اردیبهشت ۱۳۲۰ معاونت وزارت دادگستری.
از ۹ شهریور ۱۳۲۳ تا ۴ آذر ۱۳۲۳ وزیردارایی
در کابینه ساعد. در ۱۳۲۶ رئیس هیأت مدیره

بانک صنعتی. از ۱۵ اردیبهشت ۱۳۲۹ عضو هیأت نظارت در سازمان برنامه.

۵۰. سروری. محمد

محمد فرزند مهدی
وزیر کشور

۴۹. سجادی، دکتر سید محمد

سید محمد فرزند آقای حبیبی (۱۳۶۹-۱۲۷۵ش) در تهران به دنیا آمد. در ۲۲ فروردین ۱۳۱۳ رئیس گمرک ایران، رئیس اداره کل انحصار دخانیات. در ۲۷ اسفند ۱۳۱۴ معاون وزارت طرق و شوارع. از ۸ آذر ۱۳۱۷ کفیل وزارت طرق و شوارع و از ۲۰ شهریور ۱۳۱۸ تا ۱۱ اسفند ۱۳۲۰ وزیر طرق و شوارع در کابینه های جم، متین دفتری، منصور و فروغی. در اسفند ۱۳۲۰ شهردار تهران. در ۱۳۲۲ ریاست بانک رهنی ایران؛ در این سمت توسط متفقین دستگیر و ۱۱ ماه زندانی شد. در ۱۳۲۴ عضو شورای عالی اقتصاد. در ۱۹ شهریور ۱۳۲۶ وزیر دارایی در کابینه احمد قوام. در ۶ دی ۱۳۲۸ وزیر دادگستری در کابینه محمد ساعد. از ۱ تیر ۱۳۲۹ وزیر دارایی در کابینه علی منصور. در ۳ شهریور ۱۳۳۰ استاندار خراسان. در ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ وزیر مشاور در کابینه فضل الله زاهدی. از ۹ شهریور ۱۳۳۹ معاون نخست وزیر و وزیر مشاور و سرپرست وزارت بازرگانی در کابینه شریف امامی. نماینده تهران در دوره های دوم، سوم، چهارم، پنجم، ششم و هفتم مجلس سنا. استاد حقوق دانشگاه تهران.

محمد فرزند مهدی (۱۳۷۰-۱۲۷۶ش) در تهران متولد شد. در بدو خدمت به استخدام وزارت امور خارجه درآمد، سپس بنایه درخواست وزارت دادگستری به آن وزارتخانه منتقل و در قسمت بازرسی مشغول کار شد. از ۱۳۱۱ دادستان تهران، دادستان دیوان کیفری و سپس به وزارت مالیه منتقل و دادستان محاکم مالیه شد. در ۱۳۱۴ و ۱۳۱۵ مدیر کل وزارت مالیه. در ۱۳۱۵ تا ۱۳۱۷ در رأس میسیون به کشورهای اروپایی رفت. اوایل ۱۳۱۸ معاون وزارت عدلیه. از ۵ آبان ۱۳۱۸ کفیل وزارت عدلیه در کابینه متین دفتری. ۹ شهریور ۱۳۲۳ وزیر کشور در کابینه مرتضی قلی بیات. در سوم دی ۱۳۲۶ وزیر دادگستری در کابینه ابراهیم حکیمی. در ۲۲ اردیبهشت ۱۳۳۰ عضو هیأت مختلط بر نظارت در امر خلع بد. از اول آذر ۱۳۳۱ تا ۶ شهریور ۱۳۳۲ رئیس دیوان عالی کشور. نماینده تهران در دوره اول مجلس سنا. در مهر ۱۳۳۵ رئیس دیوان عالی کشور (دوره تصدی وزارت دادگستری گلشانیان).

وزیر کشور

محمد

۵۱. سمیعی، حسین (ادیب السلطنه)

حسین فرزند میرزا حسن ادیب السلطنه (۱۳۳۲-۱۲۵۲ش) در رشت به دنیا آمد. در ۱۲۷۶ وارد خدمت در وزارت امور خارجه، معاونت اداره عثمانی شد. از اسفند ۱۲۸۷ مدیر تحریرات فرانسه، ایتالیا و اتازونی [امریکا]، هلند. در فروردین ۱۲۸۹ مدیر اداره تحریرات دول غیر همجوار. در ۱۲۹۰ مدیر کل وزارت داخله. نماینده رشت در دوره های دوم و سوم

دکتر سید محمد

مجلس شورای ملی. در ۱۲۹۵ همراه مهاجران عازم کرمانشاه شد و در حکومت موقت مهاجران وزیر داخله بود و از آن پس تا ۱۲۹۷ به سوریه رفت. پس از برگشت معاون وزارت داخله و از ۲۸ بهمن ۱۲۹۹ تا ۲ اسفند ۱۲۹۹ معاون سپهدار رشتی رئیس الوزرا. در ۲ اسفند ۱۲۹۹ توسط عوامل کودتا بازداشت سپس حاکم تهران شد. از ۱۴ خرداد ۱۳۰۰ تا ۲۹ دی ۱۳۰۰ وزیر فوائد عامه در کابینه قوام السلطنه. از یک بهمن ۱۳۰۱ تا ۱۱ اردیبهشت ۱۳۰۲ کفیل وزارت داخله در کابینه حسن مستوفی الممالک. از ۷ شهریور ۱۳۰۳ تا ۹ مرداد ۱۳۰۴ وزیر عدلیه در کابینه سردار سپه. پس از آن نماینده تهران در مجلس موسسان. از ۱۱ خرداد ۱۳۰۶ تا ۳۰ دی ۱۳۰۹ وزیر داخله در کابینه مهدقلی هدایت. از ۱۳۱۰ تا ۱۳۱۲ والی آذربایجان. پس از آن تا سال ۱۳۱۸ رئیس تشریفات و رئیس دربار. در ۷ مرداد ۱۳۱۸ استاندار آذربایجان غربی. از تیر ۱۳۱۹ تا تیر ۱۳۲۲ سفیر ایران در افغانستان. از ۲۸ بهمن ۱۳۲۱ تا ۹ تیر ۱۳۲۲ وزیر مشاور و از آن پس تا ۱۳۲۳ وزیر کشور در کابینه علی سهیلی و بعد رئیس کل تشریفات شد. نماینده رشت در دوره اول مجلس سنا.

مشاغل فرهنگی واجتماعی وی: رئیس فرهنگستان، رئیس انجمن تربیت بدنی و پیش آهنگی، رئیس باشگاه هواپیمایی کشوری، رئیس انجمن آثار ملی.

وزیر کشور
محمد

حسین

۵۲. سمیعی، عنایت الله (مدبرالدوله)

عنایت الله (۱۳۱۷-۱۲۶۶ش) در تهران بدینا آمد. در ابتدا به استخدام وزارت داخله درآمد. در ۱۲۹۸ مدیر کل بخش امور شرقی وزارت داخله. در ۱۳۰۲ منشی ریاست وزراء. در ۱۳۰۳ رئیس دفتر کابینه. در ۱۳۰۶ معاونت وزارت داخله سپس معاونت وزارت فوائد عامه و

تجارت. از ۱۵ تیر ۱۳۰۸ تا بهمن ۱۳۰۹ سفیر ایران در عراق. از ۳۰ دی ۱۳۰۹ تا ۱۳ خرداد ۱۳۱۰ کفیل وزارت اقتصاد در کابینه مهدیقلی هدایت. از بهمن ۱۳۱۰ تا آذر ۱۳۱۲ سفیر ایران در آلمان. از آذر ۱۳۱۲ تا فروردین ۱۳۱۵ سفیر ایران در عراق. از ۲۵ فروردین ۱۳۱۵ تا اسفند ۱۳۱۶ وزیر امور خارجه در کابینه محمود جم.

۵۳. سهیلی، علی

علی فرزند غلامعلی تبریزی (۱۳۳۷-۱۲۷۴ش) در تبریز متولد شد. در ۱۲۹۲ به استخدام وزارت امور خارجه درآمد و به مدت یک سال مفتش اداره امور قضایی و به مدت دو سال منشی اول اداره تحریرات عثمانی در وزارت امور خارجه و با حفظ سمت چند ماه برای مطالعات قضایی در اداره امور قضایی وزارت عدلیه مشغول گردید. در ۱۳۰۲ به عضویت هیأت نمایندگی فوق العاده ایران در لندن و پس از بازگشت به معاونت اداره دوم وزارت امور خارجه منصوب شد. عضو هیأت مدیره شیلات. در ۱۳۰۶ رئیس اداره شوروی در وزارت امور خارجه. از ۷ تیر ۱۳۱۰ تا ۷ دی ۱۳۱۲ معاونت وزارت طرق و شوارع (راه) و از آن پس تا ۱۳۱۶ معاونت وزارت امور خارجه. از فروردین ۱۳۱۶ تا اردیبهشت ۱۳۱۷ سفیر ایران در انگلیس. از ۳۱ اردیبهشت ۱۳۱۷ تا ۲۳ تیر ۱۳۱۷ وزیر امور خارجه در کابینه محمود جم. در ۱۳۱۸ به مدت ۸ ماه استاندار کرمان. از آذر ۱۳۱۸ تا تیر ۱۳۱۹ سفیر ایران در افغانستان. از ۴ تیر ۱۳۱۹ وزیر کشور در کابینه علی منصور. از ۶ شهریور ۱۳۲۰ تا ۱۸ اسفند ۱۳۲۰ وزیر امور خارجه در کابینه محمدعلی فروغی. از ۱۸ اسفند ۱۳۲۰ تا ۸ مرداد ۱۳۲۱ و از ۲۸ بهمن ۱۳۲۱ تا ۲۵ اسفند ۱۳۲۲ نخست وزیر. از خرداد ۱۳۲۷ تا آبان ۱۳۲۹ سفیر ایران در فرانسه. از شهریور ۱۳۲۹ تا دی ۱۳۳۰ و از اسفند ۱۳۳۲ تا

اردیبهشت ۱۳۳۷ سفیر ایران در انگلیس.

۵۴. سیاح، همایون

همایون فرزند جهانگیر ابروانی (حاج سیاح) (۱۲۶۲ش) در تهران متولد شد. وی در ابتدا به استخدام وزارت مالیه و مأمور مالی در ایالات مختلف زیر نظر هیأت مستشاری میلسبو و بیشکار مالیه خراسان بود. از ۲۱ آبان ۱۳۰۸ تا ۱۳۱۱ معاون وزارت مالیه. از آن پس تا ۴ خرداد ۱۳۱۲ معاون مهدیقلی هدایت رئیس الوزراء. از ۴ خرداد ۱۳۱۲ تا ۲۶ شهریور ۱۳۱۲ ریاست کل تجارت در کابینه هدایت. از ۵ مهر ۱۳۱۲ معاون محمود جم وزیر داخله.

۵۵. شیبانی، سرلشکر حبیب الله

حبیب الله فرزند میرزا فرج الله ندیم الدوله (۱۳۲۴-۱۲۶۳ش) در کاشان متولد شد. در سال ۱۲۹۴ با درجه نایبی به خدمت ژاندارمری درآمد. دو سال بعد از طرف فوج ۶ اصفهان با درجه سلطانی به فرماندهی قسمت مستقلی مأمور سرکوبی نایب حسین کاشی شد. در جریان مهاجرت (زمان جنگ جهانی اول ۱۲۹۳) به کرمانشاه به آنان پیوست. سپس در اختلافاتی که بین وی و مازور هوفمان آلمانی در غرب پیش آمد به استانبول رفت و به فرماندهی یک هنگ منصوب شد ولی نیروهای آن هنگ نیز پراکنده و به جبهه های مختلف اعزام شدند و حبیب الله به اطریش رفت و مأموریتی در جبهه ایتالیا به وی واگذار شد. پس از جنگ جهانی

اول (۱۲۹۷) به برلن و سپس به ایران برگشت و با درجه سرگردی به فرماندهی گردان مستقل سمنان منصوب و مأمور سرکوبی امیر مؤید سوادکوهی شد پس از سرکوبی امیر مؤید در نزدیکی ساری به درجه سرهنگی رسید. در نهضت میرزا کوچک خان به فرماندهی جبهه مازندران مأمور شد وی برای ارائه گزارشی علیه استاروسلسکی فرمانده دیویزیون قزاق که با بلشویکها همکاری می کرد علی رغم مخالفت کلنل کروپ فرمانده ژاندارمری به تهران آمد.

سپس به فرماندهی فوج ۲ ژاندارمری در یوسف آباد منصوب شد. مدتی پس از کودتای ۱۲۹۹ مأمور آذربایجان شد و پس از سرکوبی قیام لاهوتی به درجه سرتیپی رسید و به تهران احضار و به فرماندهی دانشکده افسری منصوب شد. وی از ۲۷ اردیبهشت ۱۳۰۰ حاکم نظامی تهران و در ۱۴ دی ۱۳۰۰ به معاونت ارکان حرب کل قشون و در سال ۱۳۰۴ به ریاست کل ارکان حرب و پس اعدام فولادی (یکی از فرماندهان فوج مرکز که متهم به توطئه علیه رژیم پهلوی شده بود) از سمت خود استعفاء کرد و مدتی بیکار بود. از ۱۳ اردیبهشت ۱۳۰۷ به وزارت فوائد عامه در کابینه مخبر السلطنه و از ۱۰ خرداد ۱۳۰۸ با درجه سرلشکری فرمانده قوای فارس و با حفظ سمت از ۲۳ خرداد ۱۳۰۸ والی فارس شد. وی در ۲۰ شهریور ۱۳۰۹ به تهران احضار و به سه سال زندان محکوم شد که پس از یکسال ونیم با وساطت مخبر السلطنه آزاد و به آلمان رفت. پس از تصرف برلن به دست نیروهای شوروی دستگیر و اعدام شد.

۵۶. شیبانی، عبدالحسین (وحید الملک)

عبدالحسین فرزند میرزا احسن خان «معروف به آقاخان» (۱۳۵۲-۱۲۴۲ش) در کاشان متولد

شد. در سال ۱۲۸۵ ضمن تحصیل در دانشگاه کمبریج مخبر روزنامه تایمز لندن و به تدریس زبان و ادبیات فارسی مشغول بود. در سال ۱۲۸۲ از طرف دولت ایران مأمور شرکت در کنگره مستشرقین در بندر الرژه شد. اواخر سال ۱۲۸۵ به ایران برگشت و نماینده تهران در دوره‌های دوم و سوم و نماینده تبریز در دوره چهارم در مجلس شورای ملی شد. در سال ۱۲۸۸ عضو کمیسیون عالی مشروطه خواهان. در ۹ فروردین ۱۲۹۱ به دستور ناصرالملک به کاشان تبعید شد. در ۱۲۹۳ جزو مهاجرین به کرمانشاه بود و در کابینه مهاجرین تصدی پست وزارت پست و تلگراف داشت. در ۱۲۹۸ ریاست مدرسه حقوق و علوم سیاسی و از ۵ آبان ۱۲۹۹ تا ۲۸ بهمن ۱۲۹۹ وزیر معارف اوقاف و صنایع مستظرفه در کابینه اول سپهدار رشتی. از ۲۷ خرداد ۱۳۰۱ تا ۲۵ بهمن ۱۳۰۱ وزیر پست و تلگراف در کابینه قوام السلطنه.

عبدالمجید پسر ناصرالدین شاه

۱۲۸۵ عضو هیات تدوین قانون اساسی. در ۲۶ تیر ۱۲۸۸ عضو کمیسیون عالی مشروطه خواهان. در جریان به توپ بستن مجلس (۲۳ جمادی الثانی ۱۳۲۶ق) در پارک اتابک دستگیر و به مدت هفت ماه و ده روز زندانی شد. در ۱۳۲۷ق منشی حضوری محمدعلی شاه. نماینده تهران در دوره دوم مجلس شورای ملی. از ۳۰ آبان ۱۲۸۸ تا ۱۶ خرداد ۱۲۸۹ رئیس مجلس شورای ملی. در ۱۴ خرداد ۱۲۹۱ وزیر پست و تلگراف در کابینه صمصام السلطنه. از ۲۸ دی ۱۲۹۱ تا ۲۶ مرداد ۱۲۹۲ وزیر پست و تلگراف در کابینه علاء السلطنه. از ۱۰ اردیبهشت ۱۲۹۷ تا ۱۶ مرداد ۱۲۹۷ وزیر مشاور در کابینه صمصام السلطنه. در ۱۷ شهریور ۱۲۹۸ به مخالفت با قرارداد ۱۹۱۹ پرداخت و به مدت یازده ماه به کاشان تبعید شد. از ۱۴ خرداد ۱۳۰۰ تا ۲۹ دی ۱۳۰۰ وزیر مشاور در کابینه قوام السلطنه. در ۱۵ آذر ۱۳۰۴ ریاست مجلس موسسان. از بهمن ۱۳۰۹ تا خرداد ۱۳۱۴ سفیر ایران در ترکیه. سپس تا سال ۱۳۲۱ وزیر مشاور در کابینه قوام السلطنه. در ۴ تیر ۱۳۲۵ عضو هیات رئیسه کنگره نویسندگان سپس ریاست انجمن روابط فرهنگی ایران و شوروی. نماینده تهران در دوره اول مجلس سنا.

وزیر مشاور
محمد قاسم

۵۸. صدر، سیدمحسن (صدرالاشراف)
سیدمحسن فرزند سیدحسین (۱۳۴۱-۱۲۵۰ش) در محلات به دنیا آمد. از در ۱۲۸۶ از طرف مخیر السلطنه به معاونت اول محاکم جزا منصوب شد. بیست و هفت سال خدمت قضایی و به ترفیع قانونی که آخر دادستان کل کشور بود. در ۷ بهمن ۱۳۰۷ ریاست محکمه انتظامی قضات. از ۱ شهریور ۱۳۱۰ تا ۲۸ شهریور ۱۳۱۲ مدعی العموم دیوان عالی تمیز

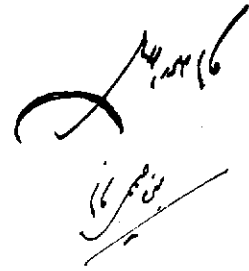
۵۷. صادق، صادق (مستشارالدوله)
صادق فرزند میرزا جواد (۱۳۳۱-۱۲۴۲ش) در تبریز به دنیا آمد. از ۱۲۵۲ تا ۱۲۶۹ همراه دائی اش شیخ محسن مشیرالدوله سفیر ایران در استانبول به سمت مستشاری سفارتخانه به آن دیار رفت و ضمن کار در مدرسه فرانسوی «گالاتاسرای» در رشته حقوق به ادامه تحصیل پرداخت. مشاغل بعدی وی عبارتند از: دفترداری سفارت، نایب سومی، نایب دومی به مدت چهار سال. سپس به تهران برگشت مشیرالدوله وزیر عدلیه و صادق ریاست دارالانشاء وزارتخانه را به مدت یک و نیم سال عهده دار بود. پس از قتل ناصرالدین شاه در سال ۱۲۷۵ پیشکار مالیه آذربایجان. نماینده تبریز در دوره اول مجلس شورای ملی. در ۱۴ بهمن

سینه

۵۹. صوراسرافیل، قاسم

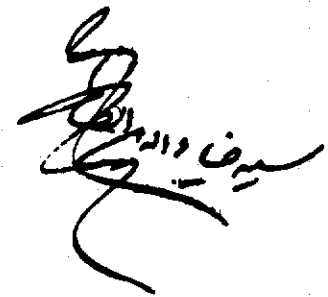
قاسم فرزند حاجی میرزا حسن خان (۱۳۲۷-۱۲۵۸ش) در محله ششکلان تبریز متولد شد. در سال ۱۲۷۴ وارد خدمت دولت شد و در اولین مأموریت خود همراه سردار مویدظفرالدوله به مراغه و خلخال رفت. پس از قتل ناصرالدین شاه (۱۲۷۵) همراه مظفرالدین شاه به تهران آمد و به سمت سررشته داری وزارت ابنیه منصوب شد. در ۳ اسفند ۱۲۷۹ منشی همایونی شد. پس از به توپ بستن مجلس در سال ۱۲۸۷ به مدت سه سال به اروپا رفت و پس از بازگشت نماینده نیشابور در دوره دوم و در دوره سوم از زنجان به نمایندگی مجلس شورای ملی انتخاب شد. در سال ۱۲۹۳ با جمعی از نمایندگان به مهاجرت رفت و در کابینه حکومت موقت مهاجرین وزیر پست و تلگراف شد. در ۱۳۰۱ و ۱۳۰۲ رئیس دفتر و معاون رئیس الوزراء. ۵ آبان ۱۳۰۴ تا ۳۰ مرداد ۱۳۰۳ کفیل وزارت داخله در کابینه سردار سپه. از ۱۱ آبان ۱۳۰۶ کفیل و از ۲۹ آبان ۱۳۰۷ تا ۲۳

فروردین ۱۳۱۱ وزیر پست و تلگراف در کابینه مهدیقلی هدایت. در ۱۳۱۲ به حکومت اصفهان سپس به مدت یکسال حاکم رشت و از ۴ دی ۱۳۱۷ تا ۳ مرداد ۱۳۱۸ کفیل شهرداری تهران.

۶۰. طباطبایی، سیدضیاءالدین

سیدضیاءالدین فرزند سیدعلی آقا یزدی (۱۳۵۱-۱۲۷۰ش) در شیراز به دنیا آمد. در ابتدا روزنامه ندای اسلام را منتشر کرد. در ۱۲۹۳ روزنامه رعد و پس از توقیف روزنامه رعد، روزنامه برق را منتشر کرد. نماینده یزد در دوره چهارم مجلس شورای ملی و پس از کودتای ۱۲۹۹ از ۴ اسفند ۱۲۹۹ تا ۴ خرداد ۱۳۰۰ رئیس الوزراء شد. پس از عزل به اروپا و عاقبت به فلسطین رفت و در ۷ مرداد ۱۳۲۲ به ایران بازگشت و حزب اراده ملی را تشکیل داد. در دوره چهاردهم نماینده یزد در مجلس شورای ملی شد. در ۱ فروردین ۱۳۲۵ به دستور قوام السلطنه به مدت سه ماه زندانی شد.

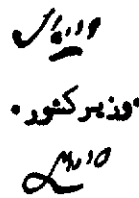

۶۱. عامری، جواد

جواد فرزند ابوالحسن (۱۳۵۸-۱۲۷۷ش) در سمنان متولد شد. وی در سال ۱۲۹۷ به استخدام

وزارت عدلیه درآمد. ابتدا به سمت مترجم سپس به معاونت مسیونری مستشاران فرانسوی و در نهایت ریاست اداره دارالترجمه آن وزارتخانه ارتقا یافت. در ۱۳۰۵ ریاست کارگزینی وزارت عدلیه و پس از الفای کاپیتالاسیون و تشکیلات جدید وزارت عدلیه ابتدا به سمت معاونت مدعی العمومی استیناف و در ۸ بهمن ۱۳۰۷ ریاست محاکم تجارت و بالاخره ریاست کل محاکم بدویت منصوب شد. در ۱۳۱۴ ابتدا مستشار دیوان کشور و معاون دادستان دیوان کشور و سپس به مدیرکلی تهیه قوانین و مدیرکل قضایی با اشتغال به معاونت وزارت تعیین شد. در آبان ۱۳۱۴ مأمور حل اختلاف سرحد و اروندرود. در ۱۳۱۶ به عضویت جامعه ملل درآمد سپس به وزارت امور خارجه منتقل و به ترتیب در قسمت مستشار وزارتخانه، مدیرکل امور اداری، مدیرکل امور سیاسی و از ۲۹ دی ۱۳۱۷ به معاونت و از ۱۳ آبان ۱۳۱۹ تا شهریور ۱۳۲۰ کفیل وزارت امور خارجه در کابینه علی منصور. از ۵ شهریور ۱۳۲۰ تا ۳۰ شهریور ۱۳۲۰ وزیر کشور در کابینه محمدعلی فروغی. از ۲۷ مهر ۱۳۲۰ رئیس شرکت سهامی بیمه. از ۱ شهریور ۱۳۲۱ تا ۱ بهمن ۱۳۲۱ وزیر کشور و از آن پس تا ۲۸ بهمن ۱۳۲۱ وزیر دادگستری در کابینه قوام السلطنه. نماینده سمنان در دوره‌های چهاردهم، پانزدهم، شانزدهم و هفدهم در مجلس شورای ملی. از ۱۵ مهر ۱۳۲۵ دادستان کل کشور. از اسفند ۱۳۲۷ تا مهر ۱۳۲۹ سفیر ایران در اتریش.

وزیر کشور

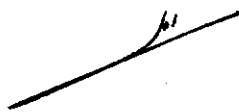

۶۲. عدل، احمدحسین

احمدحسین فرزند حاج میرزا مسعودخان (۱۳۴۱-۱۲۷۷ش) در تبریز متولد شد. مشاغل

وی عبارتند از: در ۱۳۰۲ معاون فنی اداره خالصجات تهران. از ۱۳۰۳ تا ۱۳۰۶ معلم گیاهشناسی در مدرسه عالی فلاح تهران. در ۱۳۰۶ رئیس مزرعه نمونه کرج. در ۱۳۰۷ رئیس مدرسه عالی فلاح کرج. در ۱۳۱۲ رئیس اداره امور فلاحی در اداره گل فلاح. در ۱۳۱۴ معلم جغرافیای کشاورزی در مدرسه عالی فلاح کرج. در ۱۳۱۵ معاون فنی اداره گل فلاح. از ۱ مهر ۱۳۱۶ تا ۲۰ آبان ۱۳۱۸ کفیل اداره گل فلاح در کابینه محمود جم. از ۱۸ اسفند ۱۳۲۰ تا ۱۸ مرداد ۱۳۲۱ وزیر کشاورزی در کابینه علی سهیلی. از ۱۸ مرداد ۱۳۲۱ تا ۲۸ بهمن ۱۳۲۱ وزیر کشاورزی در کابینه احمد قوام السلطنه. از ۱۲ آبان ۱۳۲۴ تا ۲۵ بهمن ۱۳۲۴ وزیر کشاورزی در کابینه حکیم الملک. در ۱۳۲۵ عضو هیات عالی برنامه هفت ساله. از ۳۰ خرداد ۱۳۲۶ تا ۶ دی ۱۳۲۶ وزیر کشاورزی در کابینه احمد قوام السلطنه. در ۱۳۲۸ عضو شورای عالی سازمان برنامه. در ۱۳۳۰ رئیس شورای عالی سازمان برنامه. از ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ تا ۱۷ فروردین ۱۳۳۴ وزیر کشاورزی در کابینه سرلشکر فضل‌الله زاهدی و از سال ۱۳۳۳ با حفظ سمت سرپرست سازمان برنامه. در ۱۳۳۸ معلم کشاورزی تطبیقی در دانشکده کشاورزی کرج.

وزیر کشاورزی

۶۳. عدل، سیدمصطفی (منصور السلطنه)

سیدمصطفی فرزند سیدابراهیم خلیل معروف به رکن‌الداله (۱۳۲۹-۱۲۶۱ش) در محله انگلیج تبریز متولد شد. در سال ۱۲۸۲ به سمت نیابت سوم سفارت ایران در مصر سپس مأمور تفتیش و نهایتاً نیابت دوم و در کنسولگری ایران مشغول بکار شد. در ۱۲۸۶ به وزارت عدلیه منتقل و در

حدود بیست سال کارهای مختلف وزارت عدلیه از قبیل دادستانی، در ۱۲۸۸ به مدعی العمومی استیناف مرکز. در ۱ بهمن ۱۲۹۰ معاونت وزارت عدلیه و در ۲۲ خرداد ۱۳۰۵ کفیل وزارت عدلیه در کابینه حسن مستوفی الممالک و از ۱۵ اردیبهشت ۱۳۰۶ ریاست اداره تهیه قوانین را عهده‌دار بود. سپس به مدت یک سال برای تعیین حدود سرحد ایران و عثمانی به مرز رفت. در سال ۱۳۱۳ به وزارت امور خارجه بازگشت و از بهمن ۱۳۱۳ تا اردیبهشت ۱۳۱۷ وزیر مختار ایران در ژنو و نماینده دائمی در جامعه ملل و سفارت ایران در سویس. در ۱۳۱۶ معاون و از فروردین ۱۳۱۷ تا ۸ خرداد ۱۳۱۷ کفیل وزارت امور خارجه در کابینه محمود جم. از ۱۳ تیر ۱۳۱۷ تا ۲۱ آبان ۱۳۲۰ سفیر ایران در ایتالیا. پس از برگشت از ایتالیا رئیس دانشکده حقوق دانشگاه تهران و از ۱۱ اسفند ۱۳۲۰ تا ۱۸ اسفند ۱۳۲۰ وزیر فرهنگ در کابینه محمدعلی فروغی و از آن پس تا ۸ مرداد ۱۳۲۱ وزیر فرهنگ در کابینه علی سهیلی. از ۷ فروردین ۱۳۲۳ تا ۱۵ شهریور ۱۳۲۳ وزیر مشاور در کابینه محمد ساعد. از ۵ آذر ۱۳۲۳ تا ۱۲ اردیبهشت ۱۳۲۴ وزیر دادگستری در کابینه مرتضی قلی بیات. و از ۱۲ اردیبهشت ۱۳۲۴ تا ۲۲ خرداد ۱۳۲۴ وزیر مشاور در کابینه ابراهیم حکیمی و از آن پس تا ۱۳ آبان ۱۳۲۴ وزیر مشاور در کابینه محسن صدر. از ۲۸ خرداد ۱۳۲۶ تا ۲۲ شهریور ۱۳۲۶ وزیر دادگستری و از آن پس تا ۶ دی ۱۳۲۶ وزیر مشاور در کابینه قوام السلطنه. از ۶ دی ۱۳۲۶ تا ۸ خرداد ۱۳۲۷ وزیر مشاور در کابینه ابراهیم حکیمی و از اول تیر ۱۳۲۷ تا ۲۵ آبان ۱۳۲۷ وزیر مشاور در کابینه عبدالحسین هژیر. نماینده دوره اول تبریز در مجلس سنا. رئیس هیأت نمایندگی ایران در اجلاس عمومی سازمان ملل در سالهای ۱۳۱۴ و ۱۳۲۶ و نایب رئیس هیأت در آبان ۱۳۱۴، مرداد ۱۳۱۶، آبان ۱۳۱۵، ۱۳۱۷، بهمن ۱۳۲۵، اردیبهشت ۱۳۲۸.

وزیر دادگستری

علاء

۶۴. علاء، حسین (معین الوزراه)

حسین فرزند میرزا محمدعلی خان علاء السلطنه (۱۳۴۳-۱۲۶۲ش) در تهران متولد شد. مشاغل وی عبارتند از: در ۱۲۸۰ به استخدام وزارت امور خارجه و به سمت اتاşe سفارت ایران در انگلیس و در ۱۲۸۲ نایب سوم سفارت، در ۱۲۸۴ نایب دوم سفارت سپس نایب سفارت فوق العاده ایران در دربار انگلیس. در ۱۲۸۶ ریاست کابینه وزارت امور خارجه (رئیس دفتر). در ۱۲۹۱ مترجم حضور همایون [مترجم دفتر شاه]. از ۲۷ دی ۱۲۹۶ وزیر فوائد عامه و تجارت در کابینه حسن مستوفی الممالک و از آن پس تا ۱۶ مرداد ۱۲۹۷ وزیر فوائد عامه و تجارت در کابینه نجفقلی خان بختیاری (صمصام السلطنه). از مهر ۱۲۹۸ تا فروردین ۱۳۰۰ سفیر ایران در اسپانیا. از ۱۵ اردیبهشت ۱۳۰۱ تا ۱۳۰۳ وزیر مختار ایران در آمریکا. نماینده دوره پنجم تهران در مجلس شورای ملی. از ۱۶ اردیبهشت ۱۳۰۶ تا ۱۱ خرداد ۱۳۰۶ وزیر فوائد عامه و تجارت در کابینه حسن مستوفی. از ۱۵ مهر ۱۳۰۶ تا مهر ۱۳۱۱ سفیر ایران در فرانسه. نایب رئیس هیأت نمایندگی ایران در اجلاس سالهای ۱۳۰۶ تا ۱۳۱۲ (۱۹۲۷-۱۹۳۳م). از مهر ۱۳۱۱ تا آذر ۱۳۱۳ رئیس اداره نظارت بر شرکتها. از آذر ۱۳۱۳ تا اسفند ۱۳۱۵ سفیر ایران در انگلیس. از ۱۵ خرداد ۱۳۱۶ تا مهر ۱۳۱۶ رئیس اداره کل تجارت و از آن پس تا ۲۲ فروردین ۱۳۱۷ وزیر بازرگانی در کابینه محمود جم. از ۷ مهر ۱۳۲۰ تا ۵ دی ۱۳۲۱ رئیس بانک ملی ایران. از ۵ دی ۱۳۲۱ تا شهریور ۱۳۲۴ وزیر دربار. از شهریور ۱۳۲۴ تا ۸ مرداد ۱۳۲۵ سفیر و نماینده ایران در شورای امنیت و از آن پس تا اسفند ۱۳۲۸ سفیر ایران در آمریکا. از ۲۹ اسفند ۱۳۲۹ تا ۶ اردیبهشت ۱۳۳۰ نخست وزیر. از ۹ اردیبهشت ۱۳۲۹ وزیر دربار و از ۱۹ فروردین ۱۳۳۴ تا ۱۵

فروردین ۱۳۳۶ نخست وزیر. از ۱۵ فروردین ۱۳۳۶ تا ۱۲ آبان ۱۳۴۲ وزیر دربار. نماینده شیراز در دوره چهارم مجلس سنا. رئیس شورای عالی بنگاههای خیریه، رئیس شورای عالی ملی، رئیس لاینز بین المللی ایران، رئیس انجمن ایرانی برادری جهانی، رئیس هیأت مومنین دانشگاه ملی.

حسین

علاء

۶۵. علامیر، محمود (احتشام السلطنه)

محمودخان فرزند محمد رحیم خان قاجار دولو (۱۳۱۴-۱۲۹۳ش) در تهران متولد شد. در سال ۱۲۵۸ وارد خدمت دولت شد و سمت یوزباشیگری غلام کشیکخانه را داشت. در ۱۲۶۰ پیشخدمت ایالت آذربایجان. از ۱۲۶۳ تا ۱۲۶۶ ریاست غلامان شاهی (قوللر آقاسیگری کشیکخانه). از ۱۲۶۸ تا ۱۲۷۱ حکومت و ریاست قشون خمه. از ۱۲۷۳ تا ۱۲۷۴ سرکنسول ایران در بغداد. در ۱۲۷۴ وزیر فوائد عامه. در ۱۲۷۶ مدیرکل وزارت امور خارجه. از آن پس والی کردستان. از ۱۲۷۹ تا ۱۲۸۵ سفیر ایران در آلمان. نماینده تهران در دوره اول مجلس و از ۱۳ شهریور ۱۲۸۶ تا ۸ فروردین ۱۲۸۷ رئیس مجلس شورای ملی. از ۱۲۸۶ تا ۱۲۸۹ سفیر ایران در عثمانی. از ۱۲۸۹ تا ۱۲۹۳ سفیر ایران در آلمان. از ۲۶ شهریور ۱۳۰۵ تا بهمن ۱۳۰۵ وزیر داخله در کابینه حسن مستوفی الممالک.

محمود

۶۶. علم، محمدابراهیم
(شوکت الملک)

محمدابراهیم فرزند میرعلم خان حشمت الملک (۱۳۲۳-۱۲۵۹ش) در بیرجند به دنیا آمد. در سال ۱۲۸۳ به جای برادرش به حکومت قاینات و سیستان منصوب شد. از ۱۷ شهریور ۱۳۱۶ تا ۱۹ بهمن ۱۳۱۷ والی فارس. از ۱۹ بهمن ۱۳۱۷ تا ۵ آبان ۱۳۱۸ وزیر پست و تلگراف در کابینه محمود جم. از ۲۰ آبان ۱۳۱۸ تا ۹ تیر ۱۳۱۹ وزیر پست و تلگراف در کابینه دکتر احمد متین دقتری. از ۹ تیر ۱۳۱۹ تا ۵ شهریور ۱۳۲۰ وزیر پست و تلگراف در کابینه علی منصور و از آن پس تا ۳۰ شهریور ۱۳۲۰ وزیر پست و تلگراف در کابینه اول محمدعلی فروغی.

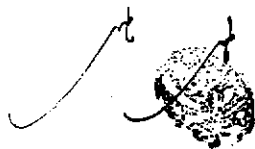
۶۷. عمید، سیدابراهیم
(عمید السلطنه)

سیدابراهیم فرزند میرسیدرضی سمنانی (۱۳۱۰-۱۲۵۳ش) در تهران متولد شد. نماینده شاهرود در دوره اول مجلس شورای ملی. پس از به توپ بستن مجلس در سال ۱۲۸۷ به قفقاز رفت و پس از فتح تهران به ریاست محاسبات وزارت مالیه و بعد به معاونت وزارت مالیه و در ۱۲۹۲ به ریاست محاکمات وزارت امور خارجه. در ۱۲۹۳ به ریاست اداره تشخیص عایدات مالیه مأمور شد. در اسفند ۱۲۹۷ به معاونت حکومت ایالت خراسان. از ۱۴ خرداد ۱۳۰۰ تا ۱۶ مهر ۱۳۰۰ وزیر عدلیه در کابینه قوام السلطنه. نماینده نیشابور در دوره چهارم مجلس شورای ملی. از ۲۷ خرداد ۱۳۰۱ تا ۲۴ دی ۱۳۰۲ وزیر فوآند عامه و تجارت در کابینه قوام السلطنه.

۶۸. فاطمی، مهدی (عماد السلطنه)

مهدی فرزند میرزباقرخان (۱۳۴۱-۱۲۶۲ش) در اصفهان متولد شد. در ۱۲۹۷ پیشکار مالیه اصفهان. در ۱۳۰۲ و ۱۳۰۳ نماینده دولت در فارس. نماینده اصفهان در دوره چهارم و پنجم مجلس شورای ملی. از ۷ شهریور ۱۳۰۳ تا ۴ اردیبهشت ۱۳۰۴ وزیر معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه در دو کابینه سردار سپه. از ۹ آبان ۱۳۰۴ تا ۱۱ تیر ۱۳۰۵ وزیر عدلیه در کابینه محمدعلی فروغی. نماینده اصفهان در دوره ششم مجلس شورای ملی. از ۱۸ بهمن ۱۳۰۵ تا ۱۱ خرداد ۱۳۰۶ وزیر داخله در کابینه حسن مستوفی. نماینده اصفهان در دوره هشتم مجلس شورای ملی. در ۱۳۱۲ حکمران گیلان. نماینده نائین در دوره چهاردهم مجلس شورای ملی. در ۲۹ اسفند ۱۳۲۴ استاندار فارس.

۶۹. فرخ، سیدمهدی (معتصم السلطنه)

سیدمهدی فرزند سیدمحمد (۱۳۵۲-۱۲۶۵ش) در خراسان متولد شد. وی خدمات اداری خود را در وزارت امور خارجه از کارگذاری حکومت گیلان، رئیس تحریرات روس شروع کرد. در دوره سوم نماینده تربیت حیدریه در مجلس شورای ملی. از ۱۰ فروردین ۱۳۰۰ کارگذار خراسان. از ۹ مرداد ۱۳۰۰ تا ۱۲ مهر ۱۳۰۰ معاون کلنل محمدتقی پسیان در امور غیر نظامی در خراسان. مدتی رئیس محاکمات و مدیرکل وزارت

امور خارجه. از دی ۱۳۰۵ تا شهریور ۱۳۰۷ سفیر ایران در افغانستان. در ۲۴ تیر ۱۳۰۹ معاونت وزارت معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه. از ۱۳ خرداد ۱۳۱۰ ریاست اداره کل صناعت و از ۱۹ تیر ۱۳۱۱ با حفظ سمت به ریاست اداره کل فلاح و از ۲۹ فروردین ۱۳۱۲ تا ۲۶ شهریور ۱۳۱۲ ریاست اداره صناعت و فلاح در کابینه مهدقلی هدایت. در ۲۲ بهمن ۱۳۱۴ والی ایالت آذربایجان غربی. از ۱ مهر ۱۳۱۶ تا ۲۵ بهمن ۱۳۱۶ ریاست اداره صناعت و معادن در کابینه محمود جم. از ۱۸ تیر ۱۳۱۹ تا ۱۷ شهریور ۱۳۲۰ استاندار فارس و بنادر. از ۱۴ مهر ۱۳۲۰ تا ۱۰ تیر ۱۳۲۱ استاندار کرمان و بلوچستان و سیستان. از ۱۶ تیر ۱۳۲۱ تا ۸ مرداد ۱۳۲۱ وزیر کشور در کابینه علی سهیلی. از ۲ مهر ۱۳۲۱ تا ۲۸ بهمن ۱۳۲۱ وزیر خواروبار در کابینه احمد قوام. نماینده زابل در دوره چهاردهم مجلس شورای ملی. از ۲۰ شهریور ۱۳۲۴ تا ۱ آذر ۱۳۲۴ استاندار آذربایجان. از ۲۲ آذر ۱۳۲۴ تا ۲۶ بهمن ۱۳۲۴ استاندار فارس. نماینده رضائیه (ارومیه) در دوره اول مجلس سنا. از آبان ۱۳۲۷ تا ۲۳ مهر ۱۳۲۸ سفیر ایران در چین. از ۱ مهر ۱۳۲۹ تا ۳۱ مرداد ۱۳۳۰ رئیس شهربانی. نماینده مشهد در دوره دوم و پنجم و ششم تهران در مجلس سنا.

۷۰. فرزین، محمدعلی (کلوب)

محمدعلی فرزند میرزاسیخ اصفهانی (۱۳۲۰-۱۲۵۷ش) در تهران متولد شد. از سال ۱۲۸۲ به مدت نه سال اشتغال در گمرک. در سال ۱۲۹۰ ریاست مالیه همدان. نماینده همدان در دوره سوم مجلس شورای ملی. در

سال ۱۲۹۳ (جنگ بین الملل اول) با سایر مهاجرین به کرمانشاه رفت و در حکومت موقتی مهاجرین تحت ریاست رضاقلی نظام السلطنه وزیر مالیه بود؛ پس از بازگشت مدتی رئیس اداره حسابداری وزارت مالیه، در ۱۳۰۴ سفیر ایران در آلمان. از ۱۶ بهمن ۱۳۰۷ به کفالت وزارت امور خارجه و از ۱ مرداد ۱۳۰۸ تا ۳۰ آبان ۱۳۰۸ وزیر مالیه، از آن پس تا ۲۳ اردیبهشت ۱۳۰۹ وزیر امور خارجه در کابینه مهدیقلی هدایت مخبر السلطنه، از ۲۳ اردیبهشت ۱۳۰۹ تا ۱۰ شهریور ۱۳۱۱ سفیر ایران در آلمان. از ۱۰ شهریور ۱۳۱۱ تا ۶ آبان ۱۳۱۸ معاون و از آن پس تا ۶ مهر ۱۳۲۰ رئیس بانک ملی ایران. از ۶ مهر ۱۳۲۰ تا ۲۲ دی ۱۳۲۰ وزیر دربار.

۷۱. فروغی، محمدعلی (ذکاءالملک)

محمدعلی فرزند محمدحسین خان اصفهانی (۱۳۲۱-۱۲۵۴ش) در تهران متولد شد. در سال ۱۲۷۴ به استخدام وزارت انطباعات درآمد و مترجم انگلیسی و فرانسه و همزمان به شغل معلمی پرداخت. در ۱۲۷۵ سردبیر، نویسنده و مترجم هفته نامه تربیت. در ۱۲۷۸ معلم ادبیات مدرسه علوم سیاسی. در ۱۲۸۱ استاد تاریخ و معاونت مدرسه علوم سیاسی. در ۱۲۸۶ رئیس مدرسه علوم سیاسی. نماینده تهران در دوره های دوم و سوم مجلس شورای ملی. در دوره دوم از ۱۲ مرداد ۱۲۸۹ تا بهمن ۱۲۸۹ رئیس مجلس بود. از ۶ آذر ۱۲۹۰ وزیر مالیه و از ۱۹ آذر ۱۲۹۰ تا ۱۴ خرداد ۱۲۹۱ وزیر عدلیه در کابینه صمصام السلطنه. از ۲۶ مرداد ۱۲۹۲ تا اسفند ۱۲۹۳ وزیر عدلیه در کابینه مستوفی الممالک. از ۲۳ اسفند ۱۲۹۳ به مدت دو ماه وزیر عدلیه در کابینه مشیرالدوله. از ۲۵ بهمن ۱۳۰۱ تا خرداد ۱۳۰۲ وزیر امور خارجه در کابینه مستوفی الممالک. از ۲۶ خرداد ۱۳۰۲ تا آبان

۱۳۰۲ وزیر مالیه در کابینه مشیرالدوله. از ۳ آبان ۱۳۰۲ تا ۳۰ مرداد ۱۳۰۳ وزیر امور خارجه و از ۷ شهریور ۱۳۰۳ تا ۲۹ آذر ۱۳۰۴ وزیر مالیه در کابینه سردار سپه. از ۹ آبان ۱۳۰۴ کفیل و از ۲۸ آذر ۱۳۰۴ تا ۱۱ تیر ۱۳۰۵ رئیس الوزراء. از ۱۱ تیر ۱۳۰۵ تا ۱۹ بهمن ۱۳۰۵ وزیر جنگ در کابینه مستوفی الممالک. از آبان ۱۳۰۷ تا فروردین ۱۳۰۹ سفیر ایران در ترکیه. از ۱۷ فروردین ۱۳۰۹ وزیر اقتصاد و از ۲۳ اردیبهشت ۱۳۰۹ با حفظ سمت تا ۲۶ شهریور ۱۳۱۲ کفیل وزارت اقتصاد و وزیر امور خارجه در کابینه مهدیقلی هدایت و از ۲۶ شهریور ۱۳۱۲ تا ۱۳ آذر ۱۳۱۴ نخست وزیر و از آن پس تا شهریور ۱۳۲۰ عضو فرهنگستان، شیروخورشید سرخ و عضو شورای عالی انتشارات و تبلیغات. از ۵ شهریور ۱۳۲۰ تا ۱۸ اسفند ۱۳۲۰ نخست وزیر. از ۲۱ اسفند ۱۳۲۰ تا ۶ آذر ۱۳۲۱ وزیر دربار.

۷۲. فروهر، ابوالقاسم

ابوالقاسم فرزند محمود (۱۳۳۹-۱۲۶۲ش) در تهران متولد شد. از ۱۲۹۴ تا ۱۲۹۹ به عنوان قاضی در وزارت امور خارجه مشغول کار شد. از ۱۲۹۹ تا ۱۳۰۳ رئیس اداره ساختمان شهرداری. در ۱۳۰۵ و ۱۳۰۶ ریاست اداره محاکمات. در ۱۳۰۶ و ۱۳۰۷ معاون مدیر کل اداره ثبت آمار در وزارت داخله. در ۱۳۰۸ مدیر کل اداره ثبت آمار و احوال سپس تا ۱۵ مهر ۱۳۱۲ کفیل شعبه ۵ دیوان عالی کشور. از ۱۵ مهر ۱۳۱۲ تا ۲۱ فروردین ۱۳۱۵ معاونت وزارت مالیه. از اردیبهشت ۱۳۱۵ تا ۱۸ دی ۱۳۱۵ وزیر مختار ایران در فرانسه. از ۲۸ تیر ۱۳۲۶ تا ۸ مهر ۱۳۱۶ کفیل و از آن پس تا ۱ فروردین ۱۳۱۷ وزیر داخله در کابینه محمود جم. از ۱۱ اردیبهشت ۱۳۱۷ تا ۲۰ شهریور ۱۳۱۷ وزیر پیشه و هنر و از ۲۰ شهریور ۱۳۱۷ تا ۲۰ آبان ۱۳۱۸ وزیر داخله در کابینه محمود جم. نماینده

تهران در دوره های دوازدهم و سیزدهم مجلس شورای ملی. از ۷ فروردین ۱۳۲۳ به مدت ده روز وزیر پست و تلگراف و از ۱۷ فروردین ۱۳۲۳ تا ۹ شهریور ۱۳۲۳ وزیر دارایی در کابینه محمد ساعد. از ۸ فروردین ۱۳۲۴ عضو شورای عالی اقتصاد. نماینده مشهد در دوره های دوم و سوم مجلس سنا. از مهر ۱۳۳۲ تا ۲۰ فروردین ۱۳۳۵ وزیر مختار و از آن پس تا مهر ۱۳۳۶ سفیر ایران در سویس.

وزیر ارانی

یانویس ها:

- ۱. علاوه بر منابع ذکر شده در مجله شماره قبل منابع ذیل در این شماره مورداستفاده قرار گرفته:
- ۱. صفایی، ابراهیم، خاطرات تاریخی، چاپ اول، تهران ۱۳۶۸، انتشارات نشر کتاب سرا.
- ۲. علوی، سیدابوالحسن، رجال عصر مشروطیت، به کوشش حبیب یغمایی و ایرج افشار، چاپ دوم، تهران ۱۳۶۲، انتشارات اساطیر.
- ۳. سمیعی، احمد، سی و هفت سال، چاپ سوم، تهران ۱۳۶۶، انتشارات شباویز.
- ۴. صالحیار، غلامحسین، چهره مطبوعات معاصر، چاپ اول، تهران ۱۳۵۱، پارس اجنت.
- ۵. عاقلی، دکتر باقر، ذکاءالملک فروغی و شهریور ۱۳۲۰، چاپ اول، تهران ۱۳۶۳، انتشارات محمدعلی علمی و انتشارات سخن.
- ۶. مستشارالدوله صادق، صادق، خاطرات و اسناد مستشارالدوله صادق، به کوشش ایرج افشار، تهران ۱۳۶۱، انتشارات فردوس.
- ۷. نوایی، عبدالحسین، دولتهای ایران از آغاز مشروطیت تا اولتیماتوم، چاپ اول، تهران ۲۵۳۵، انتشارات بابک.
- ۸. سالنامه های جاهد، رسمی مملکتی، سالنامه پارس.
- ۹. احتشام السلطنه علامیر، محمود، خاطرات احتشام السلطنه، به کوشش سید محمد مهدی موسوی، چاپ اول، تهران ۱۳۶۶، انتشارات زوار.
- و با تشکر از همکاری آقای دکتر باقر عاقلی، آقای ابراهیم شاکری و آرشید روزنامه اطلاعات و آقای رضا فراستی مدیر آرشید مرکز موسسه مطالعات و پژوهشهای فرهنگی.

شماره ۱۱

۲ مهل (۵)

وزارت تربیت و تعلیمات

مدرسه ۴۰ تهران - سنه ۱۳۰۷

تاریخ ۱۳۰۷

در ۱۳۰۷

۱۳۰۷

۱۳۰۷

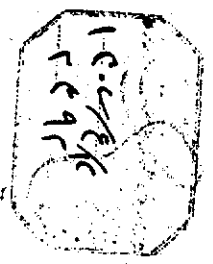
۱۳۰۷

۱۳۰۷

۱۳۰۷

و در ۱۳۰۷
در ۱۳۰۷
در ۱۳۰۷
در ۱۳۰۷
در ۱۳۰۷

۱۳۰۷

(۸)

تاریخ ۱۳۰۸

وزارت داخله

اداره

مدرسه ۴۰

۱۳۰۸

۱۳۰۸

۱۳۰۸

۱۳۰۸

۱۳۰۸

۱۳۰۸

۲۴ دی ۱۳۳۷

دوست عزیزم

سلامتی و سعادت و دردمندگی ها را بر احوال
آرزو مندیم / و صفت است این در وقت ایامی که بعضی طریقی است

بسیار خوب با هم فرودمان از این فتنه زدند و درین ایام که در
کسری است و اهل را است صفت را از دل آرزو و در امان این ایام است
آرزو مندیم و در وقت ایامی که بعضی طریقی است
این کاری که اولاً لازم است

برون بر وقت است و است این که بعضی طریقی است
و است این که بعضی طریقی است
و است این که بعضی طریقی است
و است این که بعضی طریقی است

بسیار خوب با هم فرودمان از این فتنه زدند و درین ایام که در
کسری است و اهل را است صفت را از دل آرزو و در امان این ایام است
آرزو مندیم و در وقت ایامی که بعضی طریقی است

تاریخ ۱۳۳۷ خرداد ۱۳

ریاست فزونی
۱۴۲۵۸

در وقت ایامی که بعضی طریقی است
و است این که بعضی طریقی است
و است این که بعضی طریقی است
و است این که بعضی طریقی است

